

PAWEŁ Z TARSU

HYMN DO MIŁOŚCI

NT, Kor I, 13, 1-13:

1. Choćbym mówił językami ludzkimi i anielskimi, a miłości bym nie miał, byłbym miedzią brzęczącą lub cymbałem brzęącym.
2. I choćbym miał dar prorokowania, i znał wszystkie tajemnice, i posiadał całą wiedzę, i choćbym miał pełnię wiary, tak żebym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym.
3. I choćbym rozdał całe mienie swoje, i choćbym ciało swoje wydał na spalenie, a miłości bym nie miał, nic mi to nie pomoże.
4. Miłość jest cierpliwa, miłość jest dobrotliwa, nie zazdrości, miłość nie jest chępliwą, nie nadyma się.
5. Nie postępuje nieprzystojnie, nie szuka swego, nie unosi się, nie myśli nic złego,
6. Nie raduje się z niesprawiedliwości, ale raduje się z prawdy;
7. Wszystko zakrywa, wszystkiemu wierzy, wszystkiego się spodziewa, wszystko znosi..
8. Miłość nigdy nie ustaje; bo jeśli są proroctwa, przeminą; jeśli języki, ustana; jeśli wiedza, wniwecz się obróci.
9. Bo częściowa jest nasza wiedza i częściowe nasze prorokowanie.
10. Lecz gdy nastanie doskonałość, to, co częściowe przeminie
11. Gdy byłem dziecieniem, mówiłem jak dziecko, myślałem jak dziecko, rozumowałem jak dziecko; lecz gdy na męża wyrosłem, zaniechałem tego, co dziecięce.
12. Teraz bowiem widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce, ale wówczas twarzą w twarz.. Teraz poznanie moje jest częściowe, ale wówczas poznam tak, jak jestem poznany.
13. Teraz więc pozostaje wiara, nadzieja, miłość, te trzy; lecz z nich największa jest miłość.